

че съ свѣтски характеръ, и обучението отиваше по белланкастерската метода. Върховниятъ нейнъ тълкувателъ бѣ знаменития Неофитъ Рилски, който сумѣ да приобщи съ новия духъ новото поколѣние.

На Габрово бѣ сждено най-сетнѣ да възвѣсти чрѣзъ своитѣ училища и тѣй наречената „звучна“ метода при началното обучение: на ученика се откриватъ прѣди всичко *звуковетъ* на родната рѣчь, а послѣ отбѣлѣзването имъ чрѣзъ бѣлѣзи (букви). Носителътъ на тая нова реформа бѣ Йосифъ А. Ковачевъ, достоенъ приемникъ на дѣлото на отца Неофитъ Рилеца и на неговия духъ.

Скроменъ и тихъ работникъ на учителското поприще, труженикъ по народната просвѣта, Ковачевъ е останалъ може би неизвѣстенъ на мнозина интеллигентни люди и дори и на учители. А той е единъ отъ първитѣ наши събуждачи, една отъ първитѣ наши свѣтли личности въ общия мракъ, единъ отъ първитѣ реформатори въ училищното дѣло. Ковачевъ заслужава напълно нашата признателность и нашето почитание за неговата народополезна дѣйность въ полето на възпитанието и образованието. Да въведешъ една нова система на обучение, чрѣзъ която дѣцата бързо и съзнателно да се научаватъ да четатъ и пишатъ, е една отъ онѣзи заслуги къмъ народа, каквато рѣдко се пада на човѣка да извърши. А заслугата на тоя труженикъ се състои именно въ това, че той, първо, замѣни Ланкастерската метода на обучение въ четене и писане съ звучната метода и второ, че той въ разстояние на нѣколко години, работейки по единъ опрѣдѣленъ планъ, можа да приготви извѣстно число младежи, които се разпрѣснаха изъ България и започнаха да прѣподаватъ по новата метода. А това бѣ много важна стѣпка за обѣрзяването на обучението и главно за лесното и съзнателно усвояване на четмо и писмо. По темпараментъ, по характеръ и душевенъ строй, Кова-